

ASISTENT PEDAGOGA BY MĚL BÝT VE ŠKOLE PERSONÁLNÍM STANDARDDEM

Dotáhne MŠMT změny ve speciální vyhlášce do konce, nebo vezme zpátečku?

Vypadá to, že si ministerstvo školství návrhem změny problematické vyhlášky, která dala před čtyřmi roky kontroverzní rámec současnému pojetí inkluze, upletlo samo na sebe bič. Jednak vytáhlo novelu jako překvapení z kouzelnického klobouku, jednak změny, třeba i potřebné, nedotáhlo do přijatelné podoby. Cíl návrhu se zdá být evidentní – nutnost ušetřit. Cesta je jazykem paragrafů naznačena – neplatit asistenty, kteří neslouží k podpoře vzdělávání, a doučování vrátit školám, jak tomu bylo před změnou legislativy.

Není už ale řečeno, kdo pomůže dětem, které třeba potřebují osobní, nikoliv pedagogickou asistenci, když neexistuje dohoda mezi rezorty školství a práce a sociálních věcí. Jistěže není dobré čerpat ze školského rozpočtu finance na sociální službu, ale ve stejné logice by bylo možné zrušit školní jídelny. Ani vrátit pedagogickou intervenci, tedy doučování školám by nemuselo být nič proti ničemu, ale sebrat jim peníze, které na to musejí vydávat a se kterými se už v posledních letech naučily počítat? To jako vážně? Jednoznačný požadavek na odbornost při vyučování předmětu speciálněpedagogické péče taky není špatná myšlenka, ale omezit ji jen několika diagnózami a neřít jak postupovat, když odborník není při ruce, to je slabé. Ministerstvo tak samo nastavilo tvář k políčkování a toho se mu dostalo měrou vrchovatou.

Schází nezávislá expertní platforma

„Ministerstvo školství v současné mimořádné a nejisté době namísto kvalitního vedení, stabilizace situace a podpory škol přichází s návrhem, který zásadně omezuje podporu pro vzdělávání těch nejzranitelnějších dětí – dětí se speciálními vzdělávacími potřebami. Tyto změny by měly negativní dopady nejen na ně a jejich rodiny, ale i na pedagogy, kteří je v praxi vzdělávají, spolužáky a společně vzdělávání jako takové,“ tvrdí Klára Laurenčíková, předsedkyně České odborné společnosti pro inkluzivní vzdělávání (ČOSIV) ve společném prohlášení neziskovek, některých

školských asociací nebo třeba zástupců dvou vysokých škol. Připomeňme – K. Laurenčíková byla jedním z nejsilnějších hlasů v prosazování současné problematické podoby inkluze.

„Účastníci setkání souhlasí s krokem, který na jednání s částí oponujících organizací navrhl ministr školství – že by se asistent pedagoga stal personálním standardem každé školy (podobně jako je tomu nyní v případech speciálních škol). Připomínají však, že společně s tím musí nadále fungovat možnost získat asistenta pedagoga jako podpůrné opatření, pokud počet asistentů ve škole nebude dostačovat. Další návrh byl, aby mini-

sterstvo školství obnovilo pro oblast podpory inkluzivního vzdělávání nezávislou expertní platformu, která bude transparentně a za informování všech dotčených aktérů diskutovat a připravovat další legislativní návrhy v této oblasti. Nezbytnou podmínkou úspěšného zavedení inkluzivních opatření v českém školství je i nastavení kvalitního a jednotného metodického vedení školských poradenských zařízení, sjednocení jejich diagnostických postupů a zmenšení rozsahu administrativy, která je na pracovníky těchto zařízení nyní kladena,“ píše se v prohlášení.

Krok zpět

Z pohledu Asociace pracovníků speciálněpedagogických center je novela ve vzdělávání dětí s určitým druhem postižení krokem zpět. V podstatě ignoruje činnost školských poradenských zařízení ve prospěch uvedených žáků. „Nelze přehlédnout, že úkolem této novely je snížit finanční náklady na podporu žáků se speciálními vzdělávacími potřebami, přičemž úspory má být dosaženo i za cenu omezení rovného přístupu ke vzdělávání a podpůrným opatřením, které uvedeným žákům garantuje školský zákon,“ upozorňuje stanovisko APSPC.

Bez toho, že bude ve třídě učitelé pomáhat asistent pedagoga, nebude moci být podle APSPC zajištěna individualizace výuky, upravována organizace výuky v předmětech zaměřených na pohyb (tělesná výchova, pracovní činnosti, výtvarná výchova), podpora práce s pomůckami, účast na akcích pořádaných školou jak ve škole, tak i mimo ni. Dotčena bude i možnost zapojení do volnočasových aktivit (školní družina).

K tomu je nutné podotknout, že se ministerstvo školství brání, že se směšuje role asistenta pedagoga a osobního asistenta. Že jednak asistent pedagoga by neměl osobního asistenta nahrazovat, jednak bude ještě několik let možné čerpat ze šablon peníze na školního pedagoga – nepedagogického pracovníka, který by v případě potřeby mohl pomocnou roli k dítěti například s tělesným postižením pokrýt. Je ale otázka, jestli toto řešení nepřináší vyšší administrativní zátěž, kterou by měla novela podle MŠMT snižovat.

„Důvodová zpráva MŠMT k dotčené novele uvádí, že některá podpůrná opatření jsou využívána neefektivně, což má dokládat praxe škol i školských poradenských zařízení. Bohužel dosud neproběhla kvalifikovaná diskuze se zástupci APSPC a MŠMT k těmto otázkám,“ připomíná stanovisko z poloviny září. „Odklon od diagnózy k opravdovým speciálním vzdělávacím potřebám každého dítěte, který byl velmi pozitivní, bychom nyní měli opět nahradit nálepkováním a vyhledáváním ‚diagnóz‘, abychom vůbec nějakou podporu do školy mohli doporučit.“

V prohlášení se také říká, že odborní pracovníci speciálněpedagogických center nesouhlasí s navrhovanými novelami legislativních předpisů. Domnívají se, že nejde jen o zásah do kompetencí poradenských pracovníků, ale především o omezení práv některých skupin žáků se speciálními vzdělávacími potřebami na poskytnutí podpůrných opatření, která mohou být na základě § 16 ŠZ a posouzení SPC doporučována všem žákům se SVP, kteří tuto podporu potřebují. „Vyhláška jako předpis nižší právní síly nemůže upravovat opatření daná zákonem, případně závazky mezinárodního charakteru, ke kterým se Česká republika jako součást Evropské unie zavázala,“ připomíná APSPC.

Normy nesmí vznikat narychlo

Za nelogickou a neekonomickou snahu šetřit právě na těch nejslabších, tedy na dětech se specifickými potřebami, označila návrh vyhlášky ve svém stanovisku Učitelská platforma. Ředitelé podle ní kritizují i proces vzniku novely, který proběhl bez odborné debaty a narychlo.

„Žáci se specifickými poruchami učení dokážou v naší škole díky podpoře od asistentů pedagoga dělat velké pokroky. Jsou jimi zároveň vedeni k samostatnosti a postupně tuto podporu využívají stále

Stackfour / Shutterstock

méně, někdy nakonec dokonce vůbec. Tato vyhláška by de facto zastavila systém, který jsme tu řadu let pracně budovali,“ je citován Pavel Vyhňák, ředitel ZŠ Šlapanice. UP také kritizuje, že novela plánuje zrušit financování pedagogické intervence. „Pro naši školu by tedy omezení této podpory znamenalo v součtu minus jeden úvazek učitele. Navržené kroky jsou podle mě cíleným okrajováním inkluze a postupným návratem o čtyři roky zpět, kdy podpora mnoha žáků v běžných školách téměř nebyla placena. Dalším problémem je omezení předmětu speciálněpedagogické péče pouze pro žáky se závažnými poruchami učení,“ upozorňuje v tomto stanovisku Václav Nádvorník, zástupce ředitele ZŠ Londýnská v Praze.

„Pokud chceme, aby klíčové legislativní dokumenty, které ovlivňují vzdělávání, byly kvalitní a nosné, je nutné systémově nastavit jejich vznik. Nesmí vznikat narychlo a musí být projednány odborníky,“ dodává předsedkyně Učitelské platformy Petra Mazancová. Podle ní je novela vyhlášky dokonce v přímém rozporu se Strategií vzdělávací politiky ČR do roku 2030+. „Návrh Strategie 2030+ vymezuje jako svůj druhý cíl rovné šance a rovný přístup ke vzdělávání. Cílem celé strategie je snížení nerovnosti ve vzdělávání a je patrné, že omezení některých dobře fungujících podpůrných opatření, jako jsou například asistenti pedagoga nebo pedagogická intervence, pro desetitisíce žáků, tyto nerovnosti spíše zvýší. Část žáků by tak díky zrušení stávající měla oproti svým vrstevníkům mnohem komplikovanější a náročnější přístup ke vzdělávání,“ vysvětluje na dotaz UN.

Pracovní skupina se nescházela od jara

Radek Sárközi, prezident Pedagogické komory, upozorňuje, že na přípravu propouštění 2.600 asistentů pedagoga upozorňoval již před rokem. „MŠMT od

jara 2018 nesvolává příslušnou pracovní skupinu pro společné vzdělávání, která naposledy pracovala na předchozí změně vyhlášky. Kdyby byly navrhované změny předem projednány v ní, určitě by v této podobě neprošly...“ říká R. Sárközi.

Stanovisko PK ke všem chystaným změnám je negativní. Za Pedagogickou komoru připomínky k návrhu novely shromáždila Jana Karvaiová. Ta ve svém blogu ale ukazuje i na současné kritiky změn. „Některé organizace, které velmi tvrdě, nekompromisně až drze prosazovaly urychlený nástup inkluze plošně, jsou nyní nemile překvapeny. Čím, prosím? Většina lidí z oboru přeci dopředu upozorňovala, že hezké myšlenky musí být něčím konkrétním podloženy. Především kvalifikovanými lidmi, penězi a dobrou přípravostí terénu. Ani jednu z těch tří věcí stát nezajistil. A ony organizace to přijaly s tím, že jsou to jen drobné mušky, které budou rychle vyčtyány. Nebyly. Naopak se z nich začínají stávat vypasené mouchy.“

R. Sárközi na konkrétní dotaz, zda věří, že by novela přinesla slibované snížení administrativy, odpovídá: „Snížení administrativy by nastalo pouze v souvislosti s tím, že bude méně podpůrných opatření, protože by se výrazně snížil počet asistentů pedagoga. Proto tyto změny nepodporujeme. Podpořili bychom ale promyšlenou změnu příslušné části školského zákona, která by vedla ke skutečnému snížení administrativy.“

Přesun kompetencí, které se týkají pedagogické intervence, ředitelům je pouze částečný a nedoprovází ho přesun finančních prostředků. Změna by proto měla negativní dopady a PK ji nepodporuje. Nesouhlasí ani se zvýšením přímé vyučovací povinnosti o 1 hodinu, pokud je poskytována PI, bez nároku na odměnu. „Učitelé by měli mít svou práci řádně zaplacenou, a to nárokově,“ upozorňuje.

► Co se týká požadavku na speciálního pedagoga s potřebnou odborností v případě předmětu speciálněpedagogické péče pro žáky se závažnými vadami řeči, s SPU nebo s těžkým smyslovým postižením, výsledkem navrhované změny by podle něho mohlo být, že tyto žáci spíše zůstanou bez podpory, než že by nebyli zařazováni do běžných škol. „Dlouhodobě prosazujeme, aby žáci se speciálními vzdělávacími potřebami vyučovali speciální pedagogové, a to ve speciálních třídách při běžných školách,“ píše.

V souvislosti s asistenty pedagoga konstatuje, že návrh taxativně vymezuje, při kterých diagnózách na něj bude nárok, což je podle R. Sárköziho krokem zpět. „Současný systém přidělování podpůrných opatření není ideální, ale nelze ho takto nekoncepčně redukovat, kdy je jediným cílem ušetřit finance. Povinné inkluzivní vzdělávání bez peněz je to nejhorší, co by české školství mohlo potkat. Už nyní je financí nedostatek, měly by se naopak navyšovat,“ tvrdí.

Porušení ústavního pořádku

K návrhu novely vyhlášky se kriticky vyjádřil i vládní výbor pro práva dítěte. Podle něho by navrhované zrušení nároku školáků s fyzickým postižením či chronickou nemocí na pomoc asistenta při výuce vedlo k porušení práv dětí. Záměr by nebyl ani v souladu s mezinárodními závazky Česka. Úprava je nepřijatelná i podle Národní rady osob se zdravotním postižením (NRZP).

„Výbor pro práva dítěte vyjadřuje znepokojení nad návrhem novely vyhlášky, která plošně omezuje poskytování nárokových podpůrných opatření určitým skupinám dětí na základě druhu jejich speciálních vzdělávacích potřeb, aniž by respektovala platnou zákonnou úpravu,“ uvedl ve svém usnesení podle ČTK výbor.

NRZP zase vyzvala své členy, aby napsali ministru školství, že s návrhem nesouhlasí, a doufala, že šéf rezortu pod tlakem novely stáhne. „Navrhované změny nepřipustně omezují školským zákonem garantovaný nárok dětí, žáků a studentů se speciálními vzdělávacími potřebami. Je nepřipustné, aby prováděcí předpis omezoval práva stanovená zákonem. To je porušení ústavního pořádku ČR,“ uvedl šéf NRZP Václav Krása. Podle něj se bez asistenta neobejdou ani děti s tělesným hendikepem, chronickou nemocí či komunikačními problémy.

Couvat se nebude

Po takové smršti nesouhlasu se není co divit, že se začaly šířit fámy, že ministerstvo školství vycovalo, že bere zpátečku, že vyhlášku zásadně přepracuje. MŠMT na dotaz UN to ale odmítlo.

„Věc se má tak, že návrh prošel mezirezortním připomínkovým řízením, a až se s těmito připomínkami rezort vypořádá, půjde do komisi legislativní rady vlády. Pokračuje tedy zcela standardní legislativní proces jako v případě jiných podobných dokumentů. Na ministerstvu k této věci také proběhlo již několik debat s těmi, kterých se návrh bezprostředně týká. Všechny názory bereme na vědomí a budou zapracovány. Proces tak stále probíhá a věc není finální.“

Je třeba vyhláška nová

Oproti kritickým názorům ve změně vyhlášky ministerstvo školství podpořila Asociace speciálních pedagogů, ačkoliv ani s nimi novela nebyla v průběhu přípravy konzultována. „K jednotlivým návrhům MŠMT nemá ASP žádné zásadní připomínky vyjma textu k vyhlášce 27/2016 Sb. v obecné rovině: ASP ČR nadále zastává stanovisko, že vyhlášku 27/2016 Sb., o vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami a žáků nadaných, nelze upravovat. Je nezbytné, aby byla vypracována vyhláška nová, zaměřená na skutečné vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami a žáků nadaných. Přepracovat vyhlášku o vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami a žáků nadaných je možné pouze v návaznosti na změnu školského zákona, především § 16,“ upozorňuje ASP v odpovědích na otázky UN.

„Návrhy úprav vyhlášky 27/2016 Sb., vyhlášky 72/2005 Sb. (o poskytování poradenských služeb ve školách, pozn. red.) a NV, kterým se mění nařízení vlády č. 75/2005 Sb. (o stanovení rozsahu přímé vyučovací činnosti pedagogických pracovníků) jsou návrhy, které nejsou pro speciální pedagogy stěžejní. Této skutečnosti také odpovídal zájem o vyjádření speciálních pedagogů v rámci mezirezortního připomínkového řízení. Navrhované úpravy jsou směřovány k základním školám tzv. hlavního vzdělávacího proudu,“ konstatuje za ASP Marcela Drboutová, vedoucí SPC Vinohradská v Praze 2.

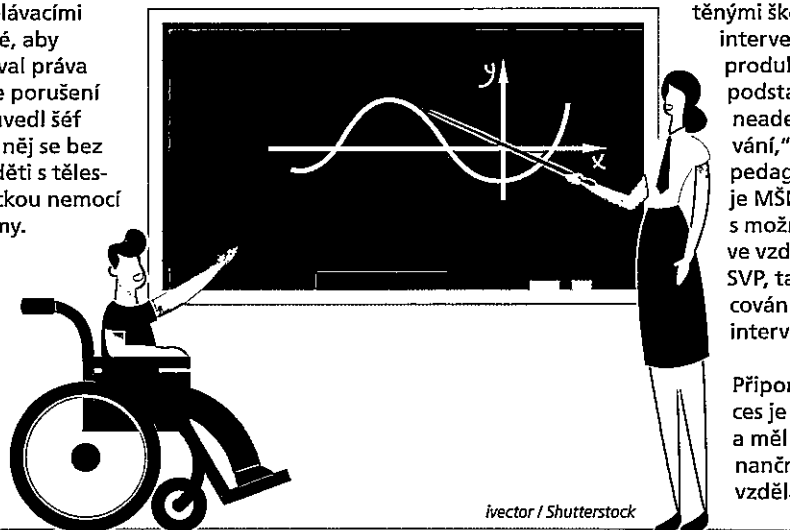
Úpravy jednotlivých právních předpisů navrhované MŠMT podle ASP narovnávají a zpřesňují působení a doporučování personální podpory žáků ve vzdělávání, používání podpory formou pedagogické intervence a používání předmětů speciálněpedagogické péče. M. Drboutová připomíná, že všechny zmíněné body asociace dlouhodobě kritizuje v jejich způsobu používání a nadužívání. Navrhované dílčí změny jsou podle ní ve své podstatě správné a korespondují s dlouhodobými návrhy ASP na nutné nastavení pravidel pro konkrétní podporu žáků v základním vzdělávání.

Unaveným žákům se přidává hodina?

Přesun kompetencí týkajících se pedagogické intervence ředitelům škol je podle ASP správným krokem. „Osobní zkušenosti s využíváním a používáním pedagogické intervence odpovídají nově nastaveným parametrům. Umožňují využití této podpory ve vzdělávání žáků se SVP, ale za podmínek, které dosud ve školské legislativě chyběly. Pedagogická intervence je způsob podpory, kterou by měl učitel používat průběžně po celou dobu pedagogického působení a vymezení této činnosti na hodinu týdně považují za vysoce nadstandardní podporu ve vzdělávání (především na druhém stupni základního vzdělávání, tedy tam, kde tato podpora dosud nevedla k očekávanému zlepšení výsledků vzdělávání konkrétního žáka). Pedagogická intervence například u žáků s lehkou mentální retardací v základní škole hlavního vzdělávacího proudu je dokonce v rozporu se zásadami speciálněpedagogických metod a forem práce,“ vysvětluje M. Drboutová.

Pedagogickou intervencí je podle ní možné přeložit jako doučování. Myšlenka, že jsou doučováni žáci, kteří mají závažné poruchy učení nebo diagnostikovaný hendikep, je nesprávná cesta k poskytnutí opravdu účelné podpory žáka ve vzdělávání. „Tito žáci jsou zcela přirozeně na konci vyučování unaveni, protože jejich schopnosti a dovednosti jsou limitovány řadou faktorů v přímé souvislosti se zjištěnými školními obtížemi. Pedagogická intervence u těchto žáků je kontraproduktivní a zpravidla vede ve své podstatě k vypěstování zbytečně neadekvátního postoje ke vzdělávání,“ varuje s tím, že poskytování pedagogické intervence odůvodňuje MŠMT dostatečně jak v souvislosti s možností poskytovat tuto podporu ve vzdělávání konkrétním žákům se SVP, tak také v souvislosti s financováním poskytované pedagogické intervence.

Připomíná, že za pedagogický proces je zodpovědný ředitel školy, a měl by sám nejenom nakládat s finančními prostředky určenými pro vzdělávání dětí a žáků se speciál-

ními vzdělávacími potřebami nebo nadáním, ale také rozhodovat, která podpůrná opatření pro konkrétního žáka ve vzdělávání zvolí. „Pedagogové jednotlivých škol jsou kompetentní k nastavení potřebných metod a forem práce s žáky se speciálními vzdělávacími potřebami nebo žáky s nadáním, jsou tedy také kompetentní volit odpovídající metody a formy vzdělávání. Ředitel školy musí mít možnost disponovat svým rozpočtem tak, aby sám mohl určit, jakým způsobem budou finanční prostředky určené na vzdělávání žáka se speciálními vzdělávacími potřebami nebo žáka s nadáním, použity. Zodpovídá za

přímo ŠPZ. V případě žáků se SPCH je poskytování odborné péče v kompetenci spíše odborníků z rezortu zdravotnictví (klinický psycholog, psychoterapeut), ve školním prostředí je u žáků se SPCH účelná podpora AP přímo ve vzdělávacím procesu.’

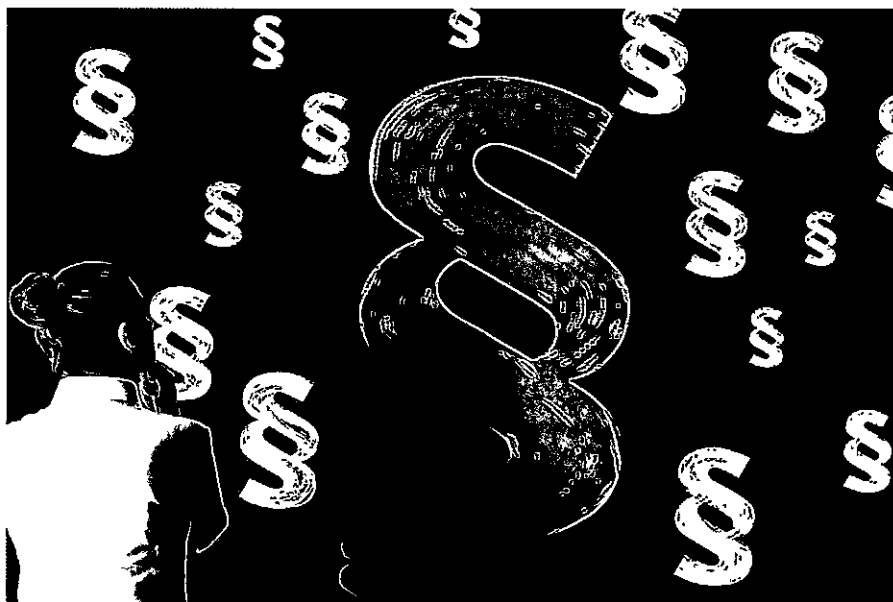
Nabízí se otázka, zda je dostatečně známo, co jsou předměty speciálněpedagogické péče. Jejich přenos do tzv. běžných škol způsobil díky jejich nedostatečné specifikaci řadu omylů. Předmětem speciálněpedagogické péče je například řečová výchova, rehabilitační tělesná výchova, často

podle § 16 odst. 9 školského zákona a lze je považovat za velmi dobrou. Zároveň v návrhu stále zůstává možnost využití personální podpory ve vzdělávání pomocí asistenta pedagoga pro jednotlivé žáky se zjištěnými SVP – z textu materiálu: ‚Využití PO další pedagogický pracovník by mělo být využito až v případech, kdy nastavený PHmax pro danou školu neumožňuje prokazatelně saturovat potřeby žáků se SVP v dané škole/třídě. Využití tohoto PO s PNFN (podmíněnou normativní finanční náročností, pozn. red.) bude pak na rozhodnutí ředitele školy.‘ Pokud vezmu uvedené skupiny žáků jednotlivě, pak si myslím, že u žáků se závažným tělesným postižením a u žáků se závažnými vadami řeči by mohlo dojít ještě k úpravě v návrhu ze strany ministerstva, a předpokládám, že odborní pracovníci pro jednotlivé druhy zmíněných hendikepů budou v této oblasti intervenovat,“ píše.

Co je ještě podle ASP potřeba

- „Zásadní a důležitá pro žáky se středně závažnými a závažnými vadami řeči je systematické péče speciálního pedagoga-logopeda, kterou nemůže nahradit pedagogický pracovník bez odborného vzdělání. Proto považuji za velmi důležité, aby se touto otázkou zabývali odborníci z oblasti školní logopedie.
- U žáků s tělesným postižením bez další kombinace není nezbytně nutná personální podpora asistenta pedagoga. Asistent pedagoga by měl působit ve třídě, ve které se žák vzdělává, a zároveň by měl působit pro více žáků ve třídě. V případě, že takový žák potřebuje další podporu, která nesouvisí přímo se vzdělávacím procesem, pak je správné využít osobní asistence.
- U žáků se specifickými poruchami učení (nemám na mysli závažné poruchy učení) nevidím žádný důvod pro personální podporu ve vzdělávání. U těchto žáků je velmi důležité, aby se jejich školní obtíže staly součástí vzdělávacího procesu tak, že dojde v průběhu vzdělávání samotného ke kompenzaci zjištěných SPU. Je v zájmu těchto žáků vést je k samostatnosti při osvojování klíčových kompetencí, dovedností učit se a rozhodování. Zároveň by žákům se zjištěnými SPU měla být v průběhu základního vzdělávání poskytnuta odborná pomoc při reedukaci/kompenzaci ze strany ŠPZ.“

Podle ASP návrh upravuje pravidla pro působení asistentů pedagoga pro všechny žáky se SVP na škole. Z návrhu je zřejmé, že asistent pedagoga bude pracovat ve třídě, kterou tito žáci navštěvují. Rozhodnutí o počtu asistentů pedagoga ve škole a jejich pracovní náplni by mělo být v kompetenci ředitele školy, který rozhodne o využití finančních prostředků pro školu, které nejsou vázány na počet žáků, ale na počet hodin výuky.

Christian Horz / Shutterstock

celý vzdělávací proces ve své škole a považují za správné, že je zodpovědný za vše, co se vzdělávacím procesem souvisí,“ prohlašuje.

Co vlastně jsou předměty speciálněpedagogické péče?

Pokud škola nemá speciálního pedagoga s potřebnou odborností, není možné dítěti se závažnými vadami řeči, s SPU nebo s těžkým smyslovým postižením doporučit PSPP, takže se mu nedostane nezbytné podpory? Znamená to, že by se takové děti neměly zařazovat do běžných škol, kde nepracují speciální pedagogové s příslušnou specializací? ptaly se UN.

„Rozhodně si nemyslím, že by žáci s uvedenými hendikepami měli být standardně zařazováni do běžných škol, v nichž není zajištěna péče speciálního pedagoga s potřebnou odborností. V odůvodnění je mimo jiné uvedeno: ‚PO PSPP je žádoucí poskytovat žákům se SPU a s vadami řeči, případně při kombinaci těchto vad. Zde se jedná o druh specifické intervence zaměřené na reedukaci a kompenzaci zmíněných druhů zdravotního postižení. Účelné je poskytování tohoto předmětu také u žáků s těžkým smyslovým postižením (sluchové, zrakové), v běžné škole však zpravidla nepůsobí odborník s požadovanou kvalifikací (tyflopéd, surdoped). Toto PO pak poskytuje u těchto klientů

využívaný je nácvik orientace v prostoru u žáků se zrakovým postižením, nebo práce s dětmi s PAS atp. Bez odborných znalostí a zkušeností skutečně nelze tuto podporu poskytovat. Není mi zcela jasné, proč poskytovat podporu ve vzdělávání pomocí předmětů speciálněpedagogické péče pro žáky se SPU. Nemohu akceptovat skutečnost, že se předměty speciálněpedagogické péče stávají pedagogickou intervencí. Jedná se tak o další formu doučování, protože podobná záměna a praktické využití podpory ve vzdělávání žáků se SVP pomocí předmětů speciálněpedagogické péče tak ztrácí svou skutečnou podstatu,“ vysvětluje M. Drboutová.

Za pozitivní chystanou změnu považuje i nastavení pravidel pro personální podporu asistenta pedagoga v základních školách. Asistent pedagoga by se měl podle ní stát součástí pedagogického sboru, působit ve škole dlouhodobě, bez potřeby neustálého doporučování ke konkrétnímu žákovi.

„Asistent pedagoga bude působit ve třídě, která má například zvýšený počet žáků s potřebou personální podpory ve vzdělávání. Možnost využití působení asistenta pedagoga ve třídě s nastavením konkrétní časové dotace pro konkrétní třídu bude v kompetenci ředitele školy. Tato pravidla platí již ve školách zřízených